

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ — ਸੰਖਿਆ ਸੇਲਾਂ

ਸੱਤ ਗਰਜਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

Jeff Pippenger
2023-11-15

ਅਸੀਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਮਬੱਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਦੇ ਉਸ ਲੁਕਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਤੇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਅਰੋਪਿਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਮਝ ਦਾ ਆਧਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸਟੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ। ਤਥਾਪਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਹਰਬੰਦ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੀ ਅਸੀਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ “ਮੰਨ ਕੇ ਰੱਖਣ” ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਜੇ ਰੇਖਾ ਖੋਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ, ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਮੰਨਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਆਖਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਰਣਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਤੇਰਾਂ ਤੱਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ, “ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ” ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੀਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਲਿਆਹ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਾਰਗ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਸਨ, ਜੋ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮੁਰਦਾ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ “ਜੰਗਲ” ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਂਗੇ।

ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਚਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦੀ ਰੇਖਾ, ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ, ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦੀ ਰੇਖਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਰਾਜੇ ਦੀ ਰੇਖਾ।

ਉੱਤਰੀ ਦੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਰਾਜੇ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅੱਧਾ 538 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ, ਜੋ ਉੱਤਰੀ ਦੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਹੈ, ਨੇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਆਤਮਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ।

ਅਤੇ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਬਣਾਕੇ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਲੂਕਾ 21:24।

ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇਹਾਂ ਦਾ ਮਾਪ ਲਏ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਹਰੀ ਅੰਗਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਲਈ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕੰਡਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਲਾਠੀ ਵਰਗਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਦੂਤ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ਉੱਠ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਵੇਦੀ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਾਪ। ਪਰ ਜੇ ਅੰਗਣ ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮਾਪ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਉਹ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਣਗੇ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:1, 2.

ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਸਾਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਨਬੀ ਕੌਮਾਂ “ਯਹੂਸ਼ਲਮ” ਨੂੰ “ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਣਗੀਆਂ,” “ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨਿਆਂ” ਤੱਕ। ਯੂਹੰਨਾ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਸਾਕੀ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਅਤੇ ਆਯਤ ਤੇਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਤਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੂੰ ਬੋਲਦਾ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੂੰ ਜੋ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਹਾ, ਨਿੱਤ ਦੀ ਭੇਟ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਰਹੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇਵੇਂ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਜਾਣ? ਦਾਨੀਏਲ 8:13।

ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਰੱਦਣ ਦੀ ਇਸ ਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ “ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ” ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ “ਸੈਨਾ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਸਹੀ ਮੁਲਭੂਤ ਸਮਝ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ J. N. Andrews ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤ ਦੇ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ। ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ। “ਸੈਨਾ” ਸ਼ਬਦ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਉਹ ਅਭਿਵਿਆਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦ “ਉਪਾਸਕਾਂ” ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਦਾਨੀਏਲ 8 ਵਿੱਚ ਦੇ ‘ਉਜਾੜੀਆਂ’ ਹਨ.—ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਜੋਸ਼ਿਆ ਲਿਚ ਨੇ ਇੰਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

“‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਲੀਦਾਨ’ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪਾਠ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪਾਠ ਹੈ। ਪਰ ਮੂਲ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ‘ਬਲੀਦਾਨ’ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਜਾਂ ਬਣਾਵਟ ਹੈ। ਸਹੀ ਪਾਠ ਇਹ ਹੈ, ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ,’ ਜਿੱਥੇ ‘ਰੋਜ਼ਾਨਾ’ ਅਤੇ ‘ਉਲੰਘਣਾ’ ਨੂੰ ‘ਅਤੇ’ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਉਜਾੜ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। ਇਹ ਦੋ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨਾ ਸੀ।”—Prophetic Expositions, Volume 1, page 127.”

“ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਪਦ 13 ਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਾਠ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ: ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਉਜਾੜ ਸੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਉਹ ਦੋ ਮਹਾਨ ਰੂਪ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਢਾਹ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਬਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਮਿਲਰ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਢੰਗ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:”

“ਦੋ ਉਜਾੜਪਣ ਹਨ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਅਤੇ ਪੋਪਤੰਤਰ”

“ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ [ਨਿੱਤ ਦੀ] ਦਾਨੀਏਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਮੈਂ [ਇੱਕ concordance ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ] ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਲਏ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ, ‘ਹਟਾ ਦੇਣਾ;’ ਉਹ ‘ਨਿੱਤ ਦੀ’ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗਾ; ‘ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਨਿੱਤ ਦੀ ਹਟਾਈ ਜਾਵੇਗੀ,’ ਆਦਿ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਪਾਠ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ; ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:7, 8 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ। ‘ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੀ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਕੇਵਲ ਉਹ ਜੋ ਹੁਣ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਰੋਕਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਜਦ ਤਕ ਕਿ ਉਹ ਰਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਤਦ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,’ ਆਦਿ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਪਾਠ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਓਹ! ਸੱਚਾਈ ਕਿੰਨੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦਿੱਸ ਪਈ! ਇਹੀ ਹੈ! ਇਹੀ ‘ਨਿੱਤ ਦੀ’ ਹੈ! ਚੰਗਾ ਹੁਣ, ਪੌਲੁਸ ਦਾ ‘ਉਹ ਜੋ ਹੁਣ ਰੋਕਦਾ ਹੈ,’ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ? ‘ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ,’ ਅਤੇ ‘ਦੁਸ਼ਟ,’ ਤੋਂ ਭਾਵ ਪੋਪਤੰਤਰ ਹੈ। ਫਿਰ, ਉਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਪੋਪਤੰਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂ, ਉਹ ਮੁਰਤੀਪੁਜਕਤਾ ਹੈ; ਤਾਂ ਫਿਰ, ‘ਨਿੱਤ ਦੀ’ ਦਾ ਅਰਥ

ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।—Second Advent Manual, page 66.” J. N. Andrews, The Sanctuary and the 2300 Days, 33, 34.

ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਗੈਰ-ਧਰਮੀਪਣ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੌਂਦਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਪਤੰਤਰ ਨੇ ਵੀ ਹੋਰ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਲਈ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਲੂਕਾ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਾਪਤੰਤਰ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੌਂਦਿਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ 1798 ਵਿੱਚ ਪਾਪਤੰਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਨਾ ਲੱਗਾ। 1798 ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਵਰ੍ਹੇ ਘਟਾਉਣ ਨਾਲ 538 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 538 ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਵਰ੍ਹੇ ਘਟਾਉਣ ਨਾਲ 723 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅੱਸੂਰ ਨੇ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉੱਤਰ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ।

ਯੂਹੰਨਾ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੀ ਉਲਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੌਂਦਿਆ; ਪਰ ਲੂਕਾ ਉਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਰੌਂਦਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਜਦ ਤਕ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋਣ।” ਲੂਕਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਰੌਂਦੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ “ਸਮਾਂ” ਤੋਂ ਵੱਧ ਠਹਿਰਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ “ਸਮਿਆਂ” ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, 1856 ਵਿੱਚ ਮਿਲੇਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰਲ ਬਾਈਬਲੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੱਥ ਦੀ ਮੈਂ ਪਛਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦਾ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ, ਨਕਲੀ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਹ ਲੜੀ 723 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਅਸੂਰੀਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੱਥੋਂ, ਜੋ ਉੱਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ 538 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਤਮਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰੌਂਦਿਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ 1798 ਵਿੱਚ ਮਾਰੂ ਘਾਉ ਨਾ ਲੱਗਿਆ। 723 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੋਂ 538 ਤੱਕ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਉਹ ਸਦਾ ਹੀ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ।

ਮਸੀਹ ਦੀ ਰੇਖਾ ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਸਨ 27 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਸਨ 34 ਵਿੱਚ ਸਤੀਫ਼ਨ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਪੂਰੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੇਵਲ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਐਸਾ ਸੀ ਜਦ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਤੁਰਿਆ, ਉਹ ਸੀ ਜਦ ਉਹ ਵਿਜੈਮਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੌਂਦਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਦੋਹਾਂ ਰੇਖਾਵਾਂ—ਨਕਲੀ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ, ਜੋ ਉੱਤਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਰਾਜਾ ਹੈ—ਨੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੌਂਦਿਆ।

ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਅਸਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀਲੇ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਨਕਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਆਤਮਿਕ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਨਕਲ ਹੈ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਸਨ।

ਦੋਨਾਂ ਪੰਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਗੱਜਨਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਰਚਨਾ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੁਲਾਈ, 2023 ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਤੌਰ ਤੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ

ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦਾ ਆਗਮਨ ਕਰਵਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ “ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। “ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਐਕਸੇਟਰ, ਨਿਊ ਹੈਮਪਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਸੇਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਦੂਜਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕਰਵਾਇਆ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੀਜੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਆਗਮਨ ਨਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਪੱਥਰ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਅੱਧੀ-ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸਨ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਪੱਥਰ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਸੱਚ” ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਹਨ, ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ, ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦੋਵੇਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਤਥਾਪਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਪਹਿਲੀ ਚਲਹੇੜੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਖਰੀ ਚਲਹੇੜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਚਲਹੇੜੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਚਿੱਤਰਣ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਗਵਾਹ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਚਲਹੇੜੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਪਹਿਲੀ ਚਲਹੇੜੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਰਹੀਆਂ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਦੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਵੇਲੇ, ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਮੇ ਹੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚੇ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੱਤ ਗਰਜਨਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਹੋਰ ਸਮਾਂਤਰ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਰੇਖਾ, ਉੱਤਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਰੇਖਾ, ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਰਾਜੇ ਦੀ ਰੇਖਾ—ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ: ਇੱਕ ਆਰੰਭਿਕ ਬਿੰਦੂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ-ਅੰਤਰਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਾਂ-ਅੰਤਰਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਅੰਗ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ “ਜੰਗਲ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਾਲਣ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 12:6.

ਕਲੀਸਿਆ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਰੌਦ-ਕੁਚਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਈ। ਪਦ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਉਕਾਬ ਦੇ ਦੋ ਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉੱਡ ਕੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੱਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਇੱਕ ਸਮਾਂ, ਦੋ ਸਮੇਂ, ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਸਮਾਂ ਤੱਕ ਪਾਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 12:14.

ਕਲੀਸਿਆ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਅਜਗਰ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਉਤਪੀੜਨ ਤੋਂ ਭੱਜ ਕੇ ਰਹੀ; ਇਸ ਲਈ “ਜੰਗਲ” ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੱਤ ਵਾਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਈ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਇਹ 723 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੋਂ ਸਨ 538 ਤੱਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਵੱਲੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ ਦਲ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਦਣਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵੱਲੋਂ ਆਤਮਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਛਿੱਤਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਮੂਲਕ ਤਸਵੀਰ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਅਤੇ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੱਬਤਾਂ" ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਝਗੜਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਨੇਮ ਦੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਗਰੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਭੇਜਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੈਰੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 26:25।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਉਹ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਣਾ ਲਿਆਇਆ ਜੋ "ਮੇਰੇ ਨੇਮ ਦੇ ਝਗੜੇ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਮੂਸਾ ਦੀ "ਲਾਨਤ" ਅਤੇ "ਸਹੁ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਮੇਰੇ ਨੇਮ ਦਾ ਝਗੜਾ" ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਹੋਰ ਡੂੰਘੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਸ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ, ਜੋ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਅੰਨ੍ਹੇਪਣ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਕਾਰਣ ਤੋਂ ਨਤੀਜੇ ਤੱਕ ਤਰਕ" ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਦੇ "ਕਾਰਣ" ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ।

ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਦਿੜ੍ਹ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਭੇਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਕਰਕੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਕਰੇਗਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ; ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉਜਾੜ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 9:27.

ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਉਸ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਝਗੜੇ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। "ਸ਼ਾਪ" ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਉਸੇ ਹੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਦਿਨ ਸੀ। ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਸੱਚ" ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਬਣਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲਾ ਹਫ਼ਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ, ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਸ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਲੀਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸਤੀਫ਼ਨੁਸ ਦੀ ਮੌਤ ਸੀ। ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਕਾਸ਼ੀ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਉਹ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਅਤਿਅੰਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਹੂ ਵਗਾਇਆ ਅਤੇ ਓਸੇ ਵਾਚੇ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਕੌਮ ਨੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ "ਸੱਚਾਈ" ਦੀ ਕੇਵਲ ਅੰਸ਼ਿਕ ਅਤੇ ਅਪੂਰੀ ਸਮਝ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ "ਸੱਚਾਈ" ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਹੀ "ਸੱਚਾਈ" ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਝ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪੱਚੀਵੇਂ ਅਤੇ ਛੱਬੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦਾ "ਸ਼ਾਪ" ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹਕੀਕੀ ਇਸਰਾਏਲ ਉੱਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯੂਬਲੀ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਉਪੇਖਾ ਦਾ ਪਾਪ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਆਗਿਆ ਤੋੜੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ, ਤੂੰ ਕਤਲ ਨਾ ਕਰੀ ਜਾਂ ਤੂੰ ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ

ਅਣਡਿੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ। ਉਹ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ (ਜਿਸ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ), ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਾਅਦੇ-ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰਕੇ ਉਪੇਖਾ ਵਾਲੇ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹਕੀਕੀ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਰੰਭ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ “ਉਜਾੜ” ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨ ਅਤੇ ਚੋਲਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨ—ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਸਾਰੇ ਹਫ਼ਤੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਹੀ—ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੌਂਦਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੌਂਦਿਆ—ਮੁਸਾ ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਦੇ ਪੂਰੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਮੁੜ ਜੀਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਜੋਂ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ। ਪਰ ਉਸ ਵਾਚਾਈ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਾਚਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਨਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੈਰੀ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੋਕ, ਜੋ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਲਈ ਜਾਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਲੇਵੀਆਂ 26 ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਮੁੜਨਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਬਚੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਧਰਮਤਾ ਕਰਕੇ ਘੁੱਟ-ਘੁੱਟ ਕੇ ਮੁਰਝਾ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਧਰਮਤਾਵਾਂ ਕਰਕੇ ਵੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਰਝਾ ਜਾਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਧਰਮਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਅਧਰਮਤਾ ਨੂੰ, ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਸਮੇਤ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਕਬੂਲ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟੇਢੇ ਰਾਹ ਤੇ ਤੁਰੇ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਟੇਢਾ ਵਰਤਾਓ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ; ਜੇ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਖਤਨਾਹ ਦਿਲ ਨਿਮਾਣੇ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਦ ਆਪਣੀ ਅਧਰਮਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ: ਤਦ ਮੈਂ ਯਾਕੂਬ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਵੀ, ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਂ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੇਥੀ 26:39–42.

ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ “ਘੁਲਦੇ ਜਾਣਾ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵਿਘਟਿਤ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਖਪ ਕੇ ਮੁੱਕ ਜਾਣਾ। ਘੁਲਦੇ ਜਾਣੇ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਜਾਣਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੌਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਲਈ ਜਾਗਦੇ ਹਨ, “ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ” ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਆਖ਼ਰੀ ਵੈਰੀ ਜੋ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਮੌਤ ਹੈ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:26.

18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਾਪਰੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੁਧਾਰ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਸੈਂਤੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਘਟਿਤ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਾਸ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘਾਟੀ ਮਾਤਰ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਵੈਰੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੋ ਮੌਤ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਗਵਾਹ ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਸਾ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੂੰ ਮੁੜ ਆਵੇਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਫਿਰ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਖੜਾ ਰਹੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਕੀਮਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰੇਂ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਹ ਤੇਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜਨ, ਪਰ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੱਲ ਨਾ ਮੁੜੀ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 15:19.

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਸਤੇ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਆਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਐਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਉਸ ਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਿਆ, ਨਾਹ ਹੀ ਮੈਂ ਅਨੰਦ ਕੀਤਾ; ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਬੈਠਿਆ ਰਿਹਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਰੋਸ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 15:17.

ਯਿਰਮਿਯਾਹ "ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ" ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਬੈਠਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਿਨਾਉਣਿਆਂ ਕੋਲ ਮੁੜਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਹਨ। 1863 ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਿਜ਼ਮ ਨੇ "ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ" ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਬਾਈਬਲੀ ਪੱਧਤੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਇਆ। ਪਰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਜਾਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਜੋ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਅਨੰਦਿਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਸਮੂਹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਮੁੜ ਸਕਦਾ।

ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਮੁੜ ਆਉਣੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂਸਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਉਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵੀ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ "ਜੰਗਲ" ਹੈ।

ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਆਰੰਭਿਕ ਜਾਗਰਤੀ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਜੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜੀਉਂਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ, ਜੋ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ "ਆਵਾਜ਼" ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

"ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦਿਓ, ਧੀਰਜ ਦਿਓ," ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ। "ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨਾਲ ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੇ ਬਚਨ ਬੋਲੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਹੋ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਧਰਮ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਦੁੱਗਣਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼: 'ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰੋ, ਬਿਆਬਾਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਧਾ ਰਾਜਮਾਰਗ ਬਣਾਓ। ਹਰ ਖੱਡ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਪਹਾੜ ਅਤੇ ਟਿੱਬਾ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਟੇਢਾ ਸੀਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਬੜ-ਖਾਬੜ ਥਾਂਵਾਂ ਸਮਤਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।' ਯਸਾਯਾਹ 40:1-4।

ਆਵਾਜ਼ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ "ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ" ਦੀ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਸੇ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੂਰੋਂ ਨਹੀਂ।

ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਘਾਟੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੱਡੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਪਈ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 37:1।

ਘਾਟੀ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਜਾੜ ਹੈ। ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਬਚੀ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਯੁੱਧ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਬਚੀ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ

ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ “ਦੁੱਗਣਾ” ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਉਪਚਾਰ ਇਹ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਆਪਣੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਦਾ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ। ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦੀ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਹਾਂ, ਸਮੂਹ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਤੇਰੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਤੈਥੋਂ ਹਟ ਕੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਮੰਨਣ; ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਪ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉੱਡੇਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਹੁੰ ਵੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਾਸ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਹ ਬਚਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਆਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਨਿਆਉ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਮਹਾਂ ਬਿਪਤਾ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਲਿਆ ਕੇ ਕਹੇ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਆਕਾਸ਼ ਹੇਠ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਹਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਬਿਪਤਾ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈ ਹੈ; ਤਥਾਪਿ ਅਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਦਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁੜੀਏ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝੀਏ। ਦਾਨੀਏਲ 9:11-13.